

Kiadó hivatal:

muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40.

A lap szétküldésére vonatkozó reklamációk előfizetési pénzek és hirdetések a kiadó-hivatalba intézendők.

Szerkesztési iroda:

muzeum-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető minden közlemény ide küldendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

EGYETÉRTÉS

Előfizetési felhívás

32

"EGYETÉRTÉS"

— jul.—sept. negyed és jul.—decz. félelvi folyamára.

Juliustól december végeig hat óra 8 ft.

Juliustól szeptember végeig három óra 4 ft.

Julius végeig egy óra 1 ft. 40 kr.

Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába (muzeum utca 8. sz.) intézendők bérmentesen.

Előfizetheti: vidéken minden kir. postahivatalnál és könyvársznál. Budapestben minden könyvársznál, valamint Kocsis Sándor könyvnyomdai irodájában, Országút 39 sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküldésére, legcélszerűbb a postai utalványlapokat használni.

Hogy a lap pontos szétküldésében fenakadás ne történjék, kérjük a tisztelt közönséget, méltóztassanak megrendeléseiket, illetőleg előfizetéseik megújítását melőbb megtenni.

Budapest, június 25.

A képviselőház mai ülésében Helfy Ignác oly dolgot pendített meg, mely a legnagyobb mértékben megérdemli a figyelmet.

Az összeférhetlenségről szóló törvényjavaslat léven tárgyalás alatt, a ház épen a hadseregnek és honvédségnek tetteles szolgálatban álló tagjai iránt akart intézkedni, ha vajjon lehetnek-e képviselők vagy nem.

Helfy barátunk feleslegesnek tartott e tekintetben minden intézkedést. Törvényt hozni, hogy a hadseregnek és honvédségnek tetteles szolgálatban álló tagjai mily állást foglaljanak el a törvényhozás körében, teljesen hasztalan fáradság.

Mért? Azért, mert már ily törvény van. Alkották Bécsben, kiadták egy rendelet alakjában, mely szól következőleg:

„A tetteles szolgálatban álló katonák választási jogait a képviselőtestületekben vagyonuk alapján csak felhatalmazottak által gyakorolhatják. — Ugyanezek soha sem választhatók, és csak a birodalmi tanács urakházában vagy a főrendi táblának (tehát Magyarországon) esetleg a delegacionak lehetnek tagjai.”

Az 1867-iki törvények megadták a fejedelemelek a jogot: elintézésére annak, ami a hadsereg egységes vezérletére, vezényletére és belsőszervezetére vonatkozik, de ahoz joga nincs, nem lehet, hogy a törvényhozás kikerülésével oly intézkedéseket tegyen, melyek következményeikben magának a képviselőtestületnek alapföltételeit képezik.

Ha az országgyűlés föntartotta magának a jogot: a szolgálati idő meghatározására, az elhelyezést és élelmezést illető intézkedésekre, úgy bizonyára nem fogja kezéből kiadni a jogot a választási és választói jogra nézve sem.

Hogy a hadsereg vagy honvédség tagjai gyakorolják-e és ha igen — miképp gyakorolják választói jogait, azt csak törvény intézheti el, törvényt pedig, mely szent István koronája területén érvényes, királyával egyetértőleg csak a nemzet képviselő testülete hozhat. Senki más.

Az volna csak szép, hogy a választási jog megállapítását és szabályozását a magyar törvényhozást illetőleg Bécsben kelt egyoldalú rendeletek intézkedjenek bárkire nézve is.

Hogy kinek van helye a magyar törvényhozásban és kinek van joga a törvényhozásbai választásra, legyen az katonára vagy nem katonára — azt megállapítani nem Bécshez tartozik — még e mostani gyönyörűsége közönséges alkotmány mellett sem.

Szükségnek tartjuk tehát, hogy ez ügy komoly discussió tárgyává tétessék. Ha újból megengedtetik a törvényhozás jogkörének megnyirbálása, akkor nem tudjuk, ki kezkesedik róla, hogy hol lesz a megállapodás.

Az 1867-iki kiegyezkedés ugys megfosztá az or-

szággyűlést leglényegesebb jogaitól. Ami még megmaradt, vigyázzunk legalább arra.

Ami a törvényhozás joga, abban a törvényhozás kikerülésével ne intézkedhessék senki.

A hadsereg felszerelése tárgyában, mint a „P. Lloyd”-nak távirják, egy belga konsortium ajánlatot adott be, mely konsortium egyszersmind a **losonczi posztógyár** a t is megvenni szándékozik.

Az erdélyi kath. státus gyűlését július elején tartja, melyen a mint egy magánlevélből értesülünk, tüntetés szándékoltatik a Deák Ferencz-féle szabadelvű programmal ellent.

A magyar egyetem mai diszünnepején, melyről más helyen van szó, általános megbotránkozást keltett, hogy Toldy Ferencz a magyar törvényhozás által kitüntetett magyar tudós a magyar egyetem diszünnepején, ellenkezőleg a többiekkel, irakkban jelent meg. Szégyelje magát.

Budapest, június 25.

Az országgyűlésnek ma furcsa arculata volt. Az incompatibilitási törvényjavaslat 2-ik §-ánál történt szavazatok felette tanulságosak.

Legnagyobb élénkséget és izgatottságot keltett a vasuti igazgató tanácsosok sorsa.

A törvényjavaslat szövege szerint az állam által segélyezett vasutak engedélyesei, elnökei, alelnökei, igazgató és jogtanácsosai nem lehetnek képviselők, míg a vasut építése be nem fejeztetett. Képviselek lehetnek rögtön, amint a vasut kiépítve s az építésből eredett számadások befejezve vannak.

Ha ezen pont így maradna a törvényben, akkor az incompatibilitási törvény épen azt a célt kerülné el, amiért tulajdonképen hozva lesz.

Az állam által segélyezett vasutak nemcsak addig vannak a legszorosabb elszámolási viszonyban a kormányval, míg kiépülnek, hanem azután is és mindaddig, míg az állam segélyezésében részesülnek.

Kizárni a képviselőházból mindazokat, kik a kormányval szerződés alapján üzleti viszonyban állanak, kizárni az államjavarok bérletét és nem zárni ki a vasuti igazgatótanácsosokat, kik sokkal szorosabb viszonyban állanak a kormányval, míg az államsegélyezés tart, mint a főbbiek, ez nem volna egyéb, mint néhány ember kedvéért, kik igazgatótanácsosok és képviselők is szeretnének lenni — compromittálni az elvet s tönkre tenni az egész incompatibilitási törvényjavaslatot.

A szóban lévő pontot tehát csakis Paczoly módosítványával lehetett elfogadni, mely szerint az állam által segélyezett vasutak engedélyesei, elnökei, alelnökei, igazgató és jogtanácsosai és hivatalnokai nem lehetnek képviselők, míg az állam segélyezését igénybe veszik.

Ez az egyedül korrek, czélszerű eljárás, melyet okvetlen követnünk kell, ha már egyszer törvényt hozunk az összeférhetlenségről.

Paczoly módosítása nagy haragot idézett elő a vasuti ügyekben érdeklettek között. A módosítást pártolták a deákpartnak a vasuti concessióktól független elemei, a 48-as párt és függetlenségi párt, élesen kikelték ellene a jobboldal vasuti igazgatótanácsosai és a Tiszapárt. De szerencse — a szavazásnál kisebbségben maradtak.

A vasuti igazgatótanácsosok tehát megbuktak, dacára, hogy az egész Tiszapárt hatalmasan kardoskodott mellette.

Lapunk tegnapi számában több helytelenségről tettünk említést, melyek a honvédelmi miniszteriumban tapasztalhatók. A hivatalos lap ma ezekre vonatkozólag a következő kommunikéet hozza.

Az „Egyetértés”-ben f. é. jun. 23-án „Dobálják az ország pénzt” felirattal megjelent közleményben foglalt adatok, hiteles kútfőből nyert értesülésünk szerint tévesek, mert annak 2-ik kikezdésében állított felosztása egy osztálynak nem való, — az osztály ugyanis nemcsak fenáll, sőt hatásköre érdemlegesség tekintetéből még tágult, s így vezetőjének, ki ezelőtt osztálytanácsos volt, mostani főhadbiztosi minőségében ügyköre terjedtebb, felelőssége pedig nagyobb és terhesebb lett.

Az osztálytanácsosi állomásnak főhadbiztosra változtatását egyébiránt a honvédség organismusának fejlődése és főleg azon tekintet követelte, hogy mozgósítás esetén a honvédség hadbiztossági ügyeinek központi előadója és vezetője a működő hadseregnél mint főhadbiztos akadálytalanul működhesse.

A mi a kerületi számosztályok megszüntetésével a központi számvétséghez berendelt számtisztek eddigi 200 frt illetékének meghagyását illeti, ez ellen sem szabály, sem a méltányosság szempontjából kifogást tenni nem lehet, mert egy tisztviselőt, ki már rendszeresítve volt, decretaliter engedményezett fizetésétől — ha az személyes pótlék is — helyi alkalmaztatásának változása miatt megfosztani nem lehet, különösen akkor, midőn ezen változás folytán hivatása sem változik, de még akkor sem, ha önhibája nélkül, szervezési indokokból kisebb rangfokozattal összekötött teendőkre alkalmaztatik, mert a fizetési többletet — mint felyent — mindaddig megtartja, míg előléptetés után rendes fizetése növelésével az nem pótolatik.

Az új szervezet folytán egyébiránt a hét számtisztek évi 200 frt személyes pótlékát képező 1400 frtnyi kiadás ellenében, — mi különben nem új kiadás — a számvétségnek nélkülözhetővé vált díjnokok eddigi 5000 frtnyi költségei fognak megtakaríthatni, — és ez már új megtakarítás lesz.

A mi a segélyeket és jutalmakat illeti, ezek mindenkor az előjárói vélemény alapján, az illetők viszonyaihoz és tett szolgálataihoz mérten adatnak.

Hogy egyik tisztviselő a tőzsdénél mellékeresetet talált, arról a miniszternek van tudomása; de kifogása ez ellen nincs és nem is lesz addig, míg egyfelől a tisztviselő viszonyai oly módon nem szabályoztatnak, hogy egyedül tisztii illetményeikre szorítva is, anyagi gondoktól mentek lehetnek, s míg másfelől az ilyen mellékeresetnek az illető tisztviselő a szolgálati érdeket fel nem áldozza: a fennforgó esetben érintett tisztviselő pedig épen és folytonosan a leghasznavehetőbbek és legmunkásabbak egyike.

Arról, hogy egy másik tisztviselő ügyvédkedett, a miniszternek nemcsak, hogy tudomása van, de az illetőt, miután ily mellékeresetet a tisztviselői állással megférőnek nem tart, ettől el is tiltotta, mely tilalom megszegése az illetőnek elbocsátását vonná maga után.

A hivatalos lap, meg kell neki adni, elég ügyesen viseli magát. Közleményünknek legutolsó sorait száfolja legelő, mert hát erre legkönnyebb neki valamit mondani, míg a fontos vádakat hagyja legutoljára. No, de lelje benne kedvét. Mi csak örülnénk, ha sikerülni látnók már azon „törekvéseket”, melyekről a hivatalos válasz első rész szól. Kívánjuk tiszta szívéből, hogy szegény honvédségünk érdekében már egyszer valahára czélszerű intézkedés tétessék, — de azt hisszük, hogy ha Cserhalmay urat főhadbiztosnak neveznék is ki, — mégis éhesen maradna az egész honvédsereg, mint történt pár év előtt Vác alatt. Nem pilula és medecinás üveg az a főhadbiztosság!

A második kikezdésben foglaltakra csak azt kérdezzük, hogy az a 200frt pótlék melyik budgetben szavaztatott meg, — s hol van az megírva, hogy a pótlékot nem lehet elvonni, mert ez degradatív volna az illetőre, akkor azon honvédtisztek, kik a miniszterium kebeléből a zászlóaljokhoz osztatnak be, miért nem tartják és húzzák ittlétek alkalmával élvezett pótlékukat a zászlóaljnál is. — Csak akarni kell, meg minden, — s ha az illetőknek nem tetszik menjenek, próbáljanak szerencsét más helyen, akad ember még elég, ki hivatalt vállal, — vagy tán pótolhatatlan egyének azok, kik 200 frt pótlékot élveznek? Csak takarékoságról ne beszélne a miniszterium soha. Örökké a napdijasokkal takarózik, pedig nagyon rossz eszközöz nyulnak, mert azért a honvéd altisztek, kik különben is kiképzésre, nem pedig körmölésre vannak a világon, még mindig ott vannak, s megmaradnak mindaddig, míg Fejérváry Géza báró államtitkár lesz. Ó előtte egy irmi alig tudó honvéd tizedes több beccsel bír, mint egy 8 oskolát végzett fiatal ember.

A mi pedig a tőzsde titkár urat illeti, arra az a megjegyzésünk, hogy a védelmére felhozott szavakból csak annyi a való, hogy hasznavehető egyén, de a mi a munkásságot illeti, arról jó lesz mult időben beszélni. — Keressen a délutáni órákban foglalatosságot, — senkinek semmi beleszólása — de a délelőtti órákban a hivatalban kell lenni, mert akkor vannak a hivatalos órák.

Tokaj, jun. 24.

Vecsey Oláh Károly elhunytával, a mádi választó kerületben a képviselői állás megüresedett. Köszönetet kell mondanom legelőször is a jobboldalnak, mert Szabó József által, pártkülönbség nélkül a kerület választó polgárait egybehívta folyó évi június huszonegyedikére Mádra, a hol is a jobboldal, mely a multkori választáson győztes lett, kinyilatkoztatta, hogy ez idő szerint a maga részéről képviselő jelöltet felleptetni nem fog. Most tehát a jobboldali párt egészen a balpárt tetszésére hagyta a kijelölést. Nagyon sajnós, hogy egyes érdekesek miatt egészen nem pontosulhattunk össze volt

balpárti képviselő jelöltünk, Mezőssy László személye körül, ki a múlt képviselőválasztáskor 1469 szavazatot kapott az ellunyt Vecsey Oláh Károly 1520 szavazata ellenében. Meg kell említenem jelenleg azt, hogy bár Tokajban ellenzéki körünk előtervezésénél határozottabban emeltetett, és Mádon a párt nélküli értekezleten komoly és szoros felületül szabott ki, miszerint mindenemü vesztegetés, etetés, itatás nélkül fog képviselőnk megválasztatni, s a melyik párt ez ellen vétne merészel, az megvetésre méltó módon szegi meg a számos jelenlévők által felfogadott becsületét. S ime alig múlt el egy nap, már is a nem tudom miféle programmal*) felleptetett Ráth Károly néhány embere felhasználva a most divatos, „munkás és iparos oszttályok ügye“ hangzatos szavakat — — — a gyáva üzérkedés mesterségét vette elő s híveket pénzzel toborz össze, így a mádi 21-iki elfogadott határozat után 23-án uti költséget s napi díjat biztosított ezen párt, a Pestre felküldött deputátusoknak. Ha épen tetszik ezen párt vezérferfiainak, az így megvesztegetett egyének névsorával szolgálhatok s egyzersmind kirom azon becsületesek nevét, kik a többi között az ilyen aljas megvesztegetést undorral utasították vissza. Nevezetesen ilyen volt Horváth Lajos és Licktmann Libi. A jobboldaliak részéről, a legtöbbben az ilyen illem és becsületért eljárás miatt Mezőssy László zászlaja alá sorakoznak a tömörült baloldaliak közé, kinek győzelme bizonyos, mert Ráth Károlynak csak Tokajban toborzatk össze egy gyenge pártot. A választás f. évi július 3-án lesz, biztosan a mi győzelmünkkel. Timkó Miklós.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése június hó 25-én.

Elnök: Perczel Béla. — Jegyzők: Szeniczey, Beóthy, Mihályi. — A kormány részéről jelen vannak: Bitto, Szapáry, Pauler, Ghyezy.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök bemutatja Heves és K. Szolnok megyék kérvényét a választási javaslat módosítása iránt.

Tisza K. interpellálja az igazságügy-minisztert a börtönök kezelésére vonatkozólag kiadott rendelet tárgyában s különösen a rendeletnek a fegyelmi hatalom gyakorlásáról szóló részét illetően. E rendelet ugyanis korlátlan hatalommal ruhazza fel a kir. ügyészt, kinek önkényű eljárása ellen a rendelet értelmében felelősséget sincs helye, kérdi tehát, mivel indokolja a miniszter azt, hogy a kir. ügyészeket a vizsgálat alatt álló s így eshetőleg ártatlan fejezettek fölött is büntető bírói hatalommal ruhazza fel. Pauler szénézén s látván, hogy a jobboldal gyér számmal van jelen, nem válaszol.

Szeniczey Ö. a központi bizottság részéről beadja az 1848: V. t. cikk és az erdélyi 1848: II. t. c. módosítása és kiegészítéséről szóló javaslatot és az osztályoknak arra vonatkozó különvéleményeit.

Napirenden van az incompatibilitási javaslat folytat. részletes tárgyalása.

Helffy I. a 2. § a) pontjában, mely a hadsereg, tengerészet és honvédség tetteles szolgálatban levő tagjait a képviselőségtől kizárja — nagy igazságtalanságot lát az illetőkre, nagy bajt az országgyűlésre és nagy szennyezést a központi bizottság részéről.

*) Azt magunk sem tudjuk. Volt már baloldali, jobboldali és balközépi programja. Ráthban az iparost magunk is szeretjük, s élénken óhajtuk, de törekedni is fogunk, hogy minél több iparos nyerjen helyet a törvényhozásban. De egyet nem kell felejteni. Azt, hogy az iparos is csak úgy működhetik üdvösen az országgyűlésen, ha van komoly politikai meggyőződése, jó hazafi és becsületes szilárdsággal megmarad elvei mellett. Szerk.

TÁRCZA.

Középkori bölcsészet.

Korunk, mely törekvéseinek legfőbb s legüdvösebb célját az anyagi haszon tulságos hajhászatában keresi, nem igen gyönyörködik a bölcsészet nem elmélyedésében. Irányzatának, mely a minden áron meggazdagodás, teljesen megfelelőleg, nincsenek is kiváló bölcsészeink. Ha ez baj is, oly baj, melyen majd csak egy becsületesebb ellenáramlat segíthet idővel, megvan azon vigaszunk, miszerint egyik-másik vidéki intézetünkben találkozik egy pár ember, a ki részint hivatását követve, részint hivatalos kötelem érzetében ráadja fejét az anyagi hasznót nem ígérő, s valljuk meg, valami nagy erkölcsi elismeréssel sem kecsesítő bölcsészeti tanulmányokra. Az ilyen ábrándozó ember azután tanul, dolgozik és fizet, azért, hogy munkája megjelenjék, s hogy arról a mi kedves magyar közönségünk lehetőleg kevés tudomást vegyen.

Nekem igen feltűnt már egy idő óta, s kellemelem lepett meg, a debreczeni főiskola tanárainak irodalmi munkássága. Ha nem hoznak is létre „világrendítő“ műveket, de látszik, hogy tanulnak, dolgoznak s igyekeznek a magyar közmíveltséget derekasan emelni s viszonyaink közt az ilyen eléggé önzetlen fáradozás megérdemli azt, hogy a figyelem ne csak úgy forduljon feléjük, a mint azt nem régiben György Aladár barátom oda fordította, hanem lehetőleg elismerőleg, méltánylólag is.

Thótferecz, a reformatusok debreczeni főtanodájában a bölcsészet tanára, ezélt két évvel adatta ki Telegdivel az ókori bölcsészet történetét. Most pedig kiadta saját költségen a középkori. Jegyezzük meg ezen kifejezést „saját költségen“, mivel ez, tekintve a mi indiosyncrasiánkat, mely különösen minden elvontabb gondolkodás, fejtegetés ellenében jelenkezik, aligha nem hazafias áldozatot is

rencsétlenséget az országra. Nagy igazságtalanságot azért, mert ha igényt tarthat valaki arra, hogy az ország ügyeinek intézésére befolyást gyakorolhasson, az épen a katonára, baj a tvhozásra, mert így jövőre is kizártnak kebeléből a katonai szakerők, s nagy szerencsétlenség az országra, amennyiben a katonaság annyira el van szigetelve a polgárságtól, hogy alig érezheti magát a haza fiának. Belátja, hogy e bajon segíteni nem lehet és meg kell szavazni az igazságtalanságot. — Megjegyzí egyzersmind, hogy e pont felvétele e tjavaslatba fölösleges volt, mivel a katonák incompatibilitásáét illetőleg már van törvény, meghozta azt az alkotmányos tényezők kizárásává maga a császár a katonai szabályzatban. S midőn ő ez ellen tiltakozik, felhívja a miniszterelnököt, érvényesítse befolyását, hogy legalább az alkotmányosság alapelvei megővassanak.

Madarász J. csatlakozik előtte szólónak beszéde végén kifejezett óhajtsáéhoz, kijelenti azonban, hogy beszéde első részével egyet nem érthet, s mivel a honvédség a közös hadsereg kiegészítő része és nincs a magyar alkotmányra esküt tett külön hadsereg, eme módosítványt adja be: „A 2. § a) pontjának második bekezdése kihagyandó.“ — Horváth L. előadó a szakasz meghagyása mellett emel szót. — Nedeczky Istv. az a) pont első bekezdéséhez e szavak betoldását ajánlja: „Kivéve a minisztert és államtitkár.“ — A többség a 2. § a) pontját változtatlanul fogadja el.

Somssich P. a 2. § b) pontjánál azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy a tjavaslat itt tulajnegy a kellő korlátokon, midőn az állambérlők személyében az országának egy számára és műveltségre tekintélyes osztályát kizárja s indítványozza, hogy a b) pont e szavai: „és a kormány kezelése alatt álló alapítványi javak, javadalmak“ — hagyassanak ki.

Vidliczkay J. figyelmezteti a házat, hogy a községek rendezéséről szóló törvény már kimondván a bérlők incompatibilitását, ha ennek ott van ratiója, e ratió itt még erősebb. Egyébiránt a) b) pont intézkedését nem tartja kimerítőnek, s ha valóban törvényt akar hozni a ház, legyen az olyan, melyet a gyakorlati életben kijátszani ne lehessen, mert is a b) pontnak eme szavakkal megtoldását indítványozza: „albérlője, a bérlők és albérlőknek a bérlet kezelése tekintetében meghatalmazottja s megbízottja.“

Wahrmann M. teljesen hozzájárul Somssich indítványához, ha azonban ez el nem fogadtatnék, a következő módosítványt adja be: A b) pont toldassék meg e szavakkal: „E szabály ki nem terjed azokra, kik a bérleti szerződést e törvény szentesítése előtt kötötték és a bérösszegekkel hátralekban nincsenek.“ — Pechly T. az eddigi módosításoktól eltérő következő indítványt teszi: A b) pont végére tétessék: „ha a bérlő által fizetett évi bérösszeg a 800 forint meghaladja.“ — Erkövy A. pártolja Somssich módosítását s valóságos inurának tartja a b) pont jelen szerkezetében elfogadását. — Csánády S. Vidliczkay indítványára szavaz.

Máriássy B. a szelső jobboldal padjairól Mucius Scaevola érvelve jelenti ki, hogy az állambérlők a kormánvtól függetlenek nem lehetnek, nem főleg az eddigiekhez hasonló bérszerződések mellett, melyek közül több neveltségesen olesó árakon bocsátja kezükre a bérlőknek az állam művelés alatt levő 300,000 hold fekvőségeit. A köszvénybányák bérleteiről nem is szól, mert nem feladata mindenkinek szennyezést mosni. — A szakasz változatlan meghagyását indítványozza. — Végül megjegyzí még, hogy a parlamentarismust nem a reakció fenyegeti, mely nem egyéb mint falra festett ördög, de igen is fenyegeti a clique-uralom, az önérdékek makacs véde. — Csérnányi A. a közp. bizottság szövegének meghagyását védi. — Zsedényi Somssich indítványát pártolja.

Irányi D. a beadott módosítások elvetését s a szöveg megtartását kéri. — Máriássy K. a közvélemény megnyugtatója szempontjából szintén a szöveg meg-

tartására szavaz. — Szavazásnál a többség az eredeti szöveget fogadja el.

Tavaszi E. egy külön c) pont beigtatását indítványozza, mely azokat is kizárja, a kiktől az állam bármit bérbe vesz. — Szederkényi N. neveltségesnek mondja az ily végtelenség menést. — Csánády nem érthet egyet előtte szólóval s Tavaszí indítványára szavaz. — Almássy S. azt hallván, hogy sokan visszautasítatni igyekeznek az egész törvényt a közp. bizottsághoz, ez indítványt mint e célra töröt el nem fogadhatja. — Hedry E. Tavaszí indítványát pártolja. — A többség előadó felszólalása után az eredeti szöveget tartja meg.

A c) pontnál Paczoly J. meg nem foghatja, hogyan lehet itt szó a kormány hatalma alatt álló postaalomasok birtokosairól. Ő hivatalnok és hivatalnok közt különbséget tenni nem kíván, s azért a c) pont második kikézdésének végét a „továbbá“ szótól kezdve kihagyatni indítványozza. — Horváth E. a részvényesek kizárását érteletlennek tartja, s így a józanész érdekében is következő szövegben ajánlja elfogadtatni a c) pontot: „A kormánnyal szerződési viszonyban álló vállalkozó a királyi értékkel tehet postaalomasok birtokosai kivételével.“ — A többség az eredeti szöveget tartja meg.

A d) pontnál Szederkényi N. nem látja be, mi vitte a közp. bizottságot arra, hogy e pontnál kivételt tegyen a m. földhitelintézet igazgatójára nézve. A 2. kikezdés törlését kéri. — Paczoly J. szintén kilógást tesz e kikezdés ellen, s pártolja előtte szóló indítványát. — Tisza K. a szakaszt változtatlanul meghagyatni kéri; mert az illető intézet nyereszkedő vállalat nem lévén, a többi intézetekkel egy szabály alá nem vonható.

Simonyi Ernőnek két módosítványa van e pontra nézve; az egyik megegyez a már beadottal. Tisza érvei nem ingatták őt meg nézetében. Ha, ugymond, magának az intézetnek nyújtandó előnyről volna szó, nem szólna elene, de itt nem az intézetről, de annak igazgatójáról van szó, aki pedig csak halandó ember. Ő igazgató és igazgató közt különbséget nem lát s a kiváltságot indokoltnak nem tartja. — Továbbá a d) pont második sorában az „aladó vagy tartos“ szavak kihagyását hozza indítványba. — Pulszky Ágost indítványozza, hogy a d) pont második sorában a „pénzintézetek“ szó ele me jelző szurassék be: „nyereszkedésre alakult“ s így a második bekezdés mint fölösleges hagyassék ki. A földhitel intézet ugyanis nem nyereszkedő vállalat ugyan, de tőkei után mégis roppat kamatot vesz be, s megeshetik, hogy viszonyaink változtával megváltoztatja alapszabályait. — Móricz Pál a szerkezet megtartására szavaz. — Tisza László Pulszkynek megjegyzí, hogy ha az intézet alapszabályait megváltoztatná, megszűnnék földhitelintézet lenni s így elvesztené kiváltságát. Pártolja a szöveget. — Máriássy Bela szintén a szöveg megtartására szavaz. — Horváth Gyula Paczoly módosításához járul. — Máriássy K. Pulszky indítványát pártolja. — A többség a változatlan szöveget fogadja el.

Az e) pontra vonatkozólag Paczoly-nak két észrevétele van. Mindenekelőtt kéri, nem azon botrányos körülmény indította-e a házat az incompatibilitási tjavaslat beadására, miszerint a jelen törvényhozásban számos vasuti igazgatótanácsos foglal helyet. E szerint nem látja át, miért kellene itt engedékenyebben eljárni, mint a hivatalnokokkal szemben. Indítványozza tehát, hogy az e) pont első kikezdésének e szavai után „és hivatalnokok“ e toldalék szurassék be: „míg a csatorna vagy vasut az állam biztosítását élvezi“ a kikezdés további sorai a második kikezdéssel együtt kihagyandók. — Horváth E. ugyanez értelemben nyilatkozik.

Tisza K. Kálmán. Ő elfogadta, ugymond, mint a bizottság tagja, e szakasz szövegét. Nézte szerint a tjavaslat helyesen jár el, midőn az igazgató tanácsosokat

jeléz. S mint ilyen munkálkodás, már csak ezért is kiváló figyelmet érdemel.

Részemről ezen munkának egy igen nagy érdemét abban találok, hogy kitűnően jó, egészséges magyarsággal van írva. Nem cikornyás, nem affle nyakatekert irány, melylyel ezen könyvben találkozunk, s melyet több tudósunk munkáiban megbotránkozva olvashatunk, hanem érthető, világos és tiszta. Ezen pedig annyival inkább csodálkozhatunk, miután Thótferecz akis német kutforrásokat használt, s ezek közül is Erdmann, Ristert, és Überweget, de oly ügyesen, hogy azok homályos irányának hibáit egyáltalában nem ültette át. Említettem, hogy Thótferecz ezuttal csak német kutforrásokat használt, s ezen körülményt, megvallom, kénytelen vagyok apostrophálni, annyival inkább, mivel ha szerzőnk az angol bölcsészeti irodalomban is széttekintett volna, munkája alighanem sok fokozattal emelkedett volna becsben. Hogy ezen állításunk nem légből kapott, azt szerzőnk, művéből kiemelendő egy-két adatával ezennel bebizonyítjuk.

Igy szerzőnk egészen német szemüvegen át vizsgálva a bölcsészet történelmét, azon sajátosság tévedése esett, hogy míg a halhatatlan Giordano Brunoról két lapon emlékezik meg, s érdemeit kellőleg nem is méltányolja, addig a theosoph mystica filozofus csizmadiainasáról hat nyomtatott oldalon keresztül áradozik. Holott Böhmek Jakob ábrándozásainak méltatása bizvást belefért volna az „en passant“ megemlítés keretébe. Mert hogy „a nem-ok tárgyánkül semmi“ — s az „örök-semmi“ hogyan lesz „örök-látás s á“ — s az „akarát miként van a semmiben“ — s az „ok miként lesz „örök-kétyá“ — stb. fajta abrakadabralis hallucinációk épen nem józan és komoly bölcsészeti definiók, azt remélem azon Thótferecz, aki érthető magyarsággal képes írni, daczára filozofus mioltának, épen úgy belátja mint jó magam. De hát a német

filozofia labirinthja őt is beleszábitotta kanyargós tévetegeibe, melyből hogy mielőbb szabaduljon, ószinte óhajtsunk.

Ugyancsak a Bacoróladott jellemzése is olyan, melyet nem fogadhatunk el. Ha Thót Draper „History of the intellectual development of Europe I. II. köt. London 1864.“ — című kitűnő becsü művét ismeri, aligha írja alá Ritter, Erdman vagy Überweg ide vágó ítéletét. Aligha tulajdonítja vala Baconnak azon nagy befolyást a tudomány vizsgálatás módszerének megállapítására, melyet tulajdonít a németek ítélete után. Belátta volna, hogy sem az „Instauratio magna“ sem a „Novum Organon“ sem a „sylvia sylvarum“ stb. nem reformálta a tudomány meggyőződést, s adhattott volna Bacoról olyan objectív bírálatot, a melyet az olynafajta alnagyság, mint lord Bacon épen a tudományos világ részéről minden tekintetben rég kiérdemelt. Ugyanezért óhajtható, hogy azon Thótferecz, aki német kutforrásokból is, leszámítva azoknak átvett tévedéseit, úgy tudott meríteni, hogy műve élvezhető, jövőben oda forduljon a sokkal egészségesebb angol írók felé, s gazdagítsa onnan saját közvetlen tapasztalásaiából az ugy is igen szegény magyar bölcsészeti irodalmat.

A könyv, melyről beszélünk, különben tankönyv. Thótferecz nem akarván tanítványait másoló gépekké aljasítani, könyomatta studiumát. S azon ifjak, különösen a főgymnasium VII—VIII-ik osztályu tanulók, theologusok, philosophusok, jogászok művének mindkét kötetét sikerrel olvashatják. Igen óhajtható, hogy azon prot. tanítványaink, melyekben a bölcsészet történelme előadatik, ezen sok szorgalommal irt művet vennék be előadói vezérfonalul, s ezáltal tennék szerzőre nézve lehetővé azt, hogy bennünket az ujkori bölcsészet történelmével is megajándékozza. Kun Pál.

kizárja, az engedményesek kizár nagy igazságtalanságnak tartja, lában túl akar menni a kellő kornesen, hogy kizárja mindazon tanácsosait, melyek valaha áll nyertek.

Horváth E. az első bekezdés kéri elfogadtatni, míg a második lay indítványát fogadja el. — V. dik bekezdést meghagyatni kéri, toldást indítványozza csatoltatni: engedélyről lemondottak vagy azü tettleges használatában nincsenek. Szavazásnál az e) pont el l a y módosításával a második megoldásával fogadtatott el.

A 2. § f) pontja: a korona S. indítványa szerint következőleg és állam kegy- és nyugdíjasai. — hozzá akar szólni e ponthoz, te rehaladt időre, ennek tárgyalásátatni. — Elfogadtatik.

Ülés vége d. u. 2 órakor.

KÜLFÖ

Napi szemle. A francia és Audiffret-Pasquier hg czilezője egy hosszabb közleményt b lágga, mely röviden magába foglalja a múlt október haváig a moállitása s a fusió ügyében a — E közlemény roppant feltűnésban s különösen megdöbbentő a m fölött el vannak keseredve Audiffret gümisták és orléánisták közt épölnek előtte.

E közlemény mintegy a jobbető a jobboldal vádjaira. Emz udo óta a jobbkozépet és különöda működött, miszerint a párimenjen s hogy akadályokat gördzások elé, végül, hogy felszólásra chista pártot az 1873 okt. 27-ki lben a „Times“ tudósítójának köz a párisi gróf egyenesen a jobkoz tanácsára felkereste Chambordot, ban nem nagy rokonszenvet mutat kibékülése iránt.

A közlemény eme szavakkal táknak nincs joguk másra hárítáért csapásokért. Senkisémet ártott mint saját királyuk. Két hét alata a legszebb reményekre s felbátor Ekkor azonban mintegy elkábulya által, mely kész volt áttörhetlen p visszavonta szavát és megbánta, s feloldozta meggyőződésének büs solygásának, vagy — és ez egye amit Franciaország szerencséséges eshet tehát vissza minden felelő közvélemény tudja mindezt.

A brüsseli kongr hadijogát kívánja megállapítani, talál Franciaország és Anglia m mak csak azon feltét alatt haj résztvenni az értekezleten, ha a ban a támadó eszközök nem fogják tárgyát. E feltét azonban egyik s lyukasztás az Gortsakoff felállít részt egyzersmind nagyobb előv hatalmakat is. E szerint valószínű mint tervezte volt július 27-én, tatni; mert számos fontos megfő hátra az államférfiaknak, mielőtt Brüssellebe menettelre.

Az estellai esata egy hét óta hallatszanak az ágyud azonban csak akkor kész bocsáspanyol hadak fővezére, midőn se s így misem fogja akadályozni. E mányolja s a karlistákat feltartoznyol hadsereg áll az „Imparcial“ tőrsi dandárból Blanco vezérlete tonával. Az első hadtest Rossel tban 8365 főből áll, míg a másó 6017 főnyi. Legerősebb a har tbnok alatt 11,000 emberrel Re Beaumont osztályparancsnokokk adva továbbá egy zászlóalj polgá határőr együtt 2400 emberrel. A főből áll Tassara tbnok alatt. A fedezi. A tüzéréség 1700 emberből.

A karlisták létsz den tüzetesebb adat. Csak annyit alatt össze vonták összes erejőke ben. Don Alfonsonak s amazon nines szerencsésők. A Gadesa m get csakhamar egy másik követte, már régóta nem sikerült a karli vivni a kormánycsapatok fölött. váro vereségtől általában azon em minden további erőfeszítésnek ve és pártja részéről.

Castellar levelét, melyet ez Lissabonból f. hó 7-rő ügyvéldehez intézett. A levél emez talmasza: „Sokat munkálkodtam társaságért s nem rettentem v hogy azt Spanyolországban meg

Kiadó hivatal: muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre 4 ft. Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40.

A lap szétküldésére vonatkozó reklamációk előfizetési pénzek és hirdetések a kiadó-hivatalba intézendők.

Előfizetési fel

„EGYETÉ

Jul.—sept. negyed és Jul.—dec

Julius-tól december végeig h

Julius-tól szeptember végeig hár

Julius végeig egy hóra

Az előfizetési pénzek az „Egye (muzeum utca 8. sz.) intézendők be

Előfizetheti: vidéken mind és könyvárusnál. Budapesten minden mint Kocsis Sándor könyv Országút 39 sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküld postai utalvány lapok a t

Hogy a lap pontos szétküld történjen, kérjük a tisztelt közö megrendeléseiket, illetőleg előfizet e l ő b b megtenni.

Utóhang az „összeférhetl

A közönség bizonyosan gyak lelte a deákpártot, hogy maga ho lenségi törvényt, mely kizár a kép csapat kormányhivatalnokot, vasut igazgató tanácsost. Javulni akar párt? A dolog úgy történt, ho hivataloskodó képviselő megunta éveken át tartott örökös sürgetése lehetetlen volt s kijelentette, hog tetszik a pártnak, akár nem, bead meg is tettek Bujanovics Sándor elég gyenge volt, hogy ne s most már annak a különös jele hogy míg a választási törvényjave megy a pártérdek, a mely hallatl parlamentarizmus történelmünkben hetlenség tárgyában kénytelen becsú szabadelvű törvény létrejött zása és támogatása által a deákpa

De vannak a pártban igen boszusak e miatt a dolog miatt egészet megbuktatni, ha még le azzal akarják hűteni boszujukat, az összeférhetlenség határait. Ma ság is oly szigorúan szabta meg eseteit, mely alig hagyott valami nem volt elég most már a deákpa toldották a dolgot. Tőlük jött azo vasuti engedményesek örökre azo tanácsosok pedig az állammal azo leszámolás után is kizárva mara szerül jött azon méltányos módo utengedélyesek, kik az engedélyt ne zárattassanak ki. Tőlük jött földhitelezet alkalmazottjai se holott ezen intézet az állammal sincs. Ők csinálták még a köz hogy a törvényhatósági tisztvisel viselők; ezzel ki lett mondva azo hivatalnok és választott tisztvis ség, ezzel a képviselőhöz megta lépalapját, mert ha nem függetle ki a választók bizalmából bírja u választóitól, akkor nem függe képviselő sem, a ki hasonló jog általában független ember ne ezifirabb legyen a dolog, kizár kinevezett hivatalnokot, tehát a kok is, mintha szokásban volna lasztani, s mintha ragaszkodnán ha történetesen képviselőkké vá kizáratnak a néptanítók is, me lusi iskola-kupaktanácsok pres politikai véleményökre, magas h

vics asztalossegéd, Vaner Ferencz vádolt, Blum Adolf és Kardos Károly egybehangzólag vallják, hogy Csömör zsebkendővel maga után intvén a tömeget, benyomult Ehrenwald, Frankovics és Kardos házaiba, mindenütt halállal és a házak lerombolásával fenyegetvén, ha az ott elrejtett jegyzőt és nejét, valamint a pandurokat ki nem adják. Wilhelm Márkus 74 éves izraelita házaló, ki szintén jelen volt e jelenetnél, azt mondja, hogy könnyezve kérte Csömört, ne erőszakoskodjék. Kardos tanu ma azt is hozza fel, miszerint Alföldi vádolt is vett részt a jegyző és nejének üldözésénél. A nevezett tanuk meg lettek esketve.

Drobina György, 15 éves cipész, a jegyző tulajdonából több értékű tárgyat, mint p. o. fülbevalókat emlényeket, gombokat, egy szivarkagépet, kanalakat stb. lopott és azokat a templomtéren elásta.

Ehrenbek József, asztalos segéd 6 tányért akart elvinni a fosztogatás alkalmával, melyeket azonban tőle elvettek. Hogy egyébként részt vett volna a fosztogatásban, vádolt tagadja. Hogy elfogatása alkalmával haja megvolt perzselve a tüztől, annak tulajdonitja, hogy éjjel dolgozván, a gyertyánál megégette hajját.

Erdélyi Róza mosónő a fosztogatás alkalmával a jegyző ágyneműjéből tollat szedett össze és azt Hadel szabó konyhájában rejtette el.

Fazekas János 18 éves munkás csak annyit vall be, hogy a bíró házába ő is vetett köveket.

Frey József újpesti kocsmáros a temetkezés alkalmával a zenére adakozók neveit feljegyzé, maga is adván egy forintot. A zene díjazása után még visszamaradt pénzből Frey azok véleménye ellenében, kik azt mondták, hogy meg kell inni, egy „kemény keresztet“ indítványozott felállítani Imre sírján.

Galambs István tagadja, mintha ő lett volna az, ki kezbe adta Goldynak azon deszkát, melylyel Alföldi Mészáros káplárnak fejére ütött.

Göttler Anna, házmesterné a Frankovics-féle házban, arról vádoltatik, hogy a megsebesült káplárt és annak nejét nem csak nem akarta lakásába eresztieni, hanem a népnek megölés végett ki is jelölte. Vádlótnó azt állítja, hogy csak félelemből nem ereszté be lakásába Mészáros káplárt és annak nejét. A tárgyalás holnap reggel folytatatik. Eddig 21 vádolt hallgatott már ki.

(Esküdtzéki tárgyalás.) Borostyányi Nándor a „Hon“-nak volt tárczairója állott ma a fővárosi esküdtek előtt a saját utján elkövetett rágalom vádjá alatt. Borostyány Nándor ugyanis a „Hon“ m. évi augusztus 14-én megjelent számában „Egyről-másról“ cím alatt a Majoros képviselőt és Mihályi Endre író által a nők emancipációja érdekében közzétett röpiratra vonatkozólag így felelt, hogy Mihályi Endre a cikk tartalma által magát sértve érezte. A cikknek incriminált helyei azok, melyekben „bizonyos semmi emberekről“ van szó, kik „egyes fővárosi lebutyokban otthonosak“ a legyalázatosab módon támadások intéznek tiszteletreméltó nők ellen. — A mai esküdtzéki tárgyalásnál (elnök Sárkány, bírák Hollán és Frenreisz) megtagadtatott a bíróság által az érintett röpiratnak Mihályi által kért felolvasása, hasonlólag a „Reform és a Fővárosi Lapok“, két cikkének felolvasása, melyben a nőemancipáció apostolai szintén megrovattak. Vádlott védője, Dr. Friedmann Bernát azt érvényesíté, miszerint védence nem szándékolta a személyes sértést, hanem csak a nőemancipáció hivatottabb szószólóit róta meg. Borostyányi kiemelte, hogy ő mindig „keményen“ szokott írni. Az esküdtek bűnösnek mondván a vádlottat, 10 szavazattal 2 ellen a törvényszék őt 3 havi fogságra és 150 frtnyi pénzbírságra ítélte. Vádlott semmisségi panaszt jelentett be.

Közgazdasági értesítő.

Terményüzlet. Ma igen jelentéktelen üzlet fejlődött ki csaknem minden forgalom nélkül s búzát 20—25 kr. árcsökkenés mellett is alig lehetett eladni. Egyéb gabnafajokban szintén csekély volt az üzlet elég változatlan áron. — Hivatalos jegyzéssel kötések nem történtek. Határidőre az üzlet vontatott; buza 7 1/2 krral, kukorica 5 krral csökkent. — Usance-buza szept.—

okt. 6.15—6.18 kr.; kukorica jun.—jul. 4.22 kr.; zab 191,140 frt pályamértődenként 34,402 forint; 1871-ben 774,381 frt mértődenként 35,636 frt; 1872-ben 1.270,631 frt mértődenként 28,956 frt; 1873-ban 1.769,235 frt mértődenként 26,257 frt. Az összes üzleti kiadás 1870-ben 149,609 frt, pályamértődenként 23,486 frt; 1871-ben 519,163 frt, mértődenként 23,891 frt; 1872-ben 912,081 frt, mértődenként 20,785 frt; 1873-ban 1.345,728 frt, mértődenként 19,972 frt. A bevételi többlet 1870-ben 69,531 frt, 1871-ben 253,218 frt, 1872-ben 358,550 frt, 1873-ban 423,506 frt.

Az üzleti mérlegből kiemeljük a következő főbb tételeket. Építési kiadások az üzletben levő 80 03 mértőld után 74.828,050 frt. Kamatok (intercalaris) 1870—73. évre. 7.175,852 frt, ebből a tiszta jövedelem által csak 1.106,807 frt fedeztetett, állampótlék által fedezendő volt 6.069,045 frt. Az üzleti számla főösszege 81.868,740 frt. A részvény és elsőbbségi kötvénytőke 74,828,050 frtot tesz. A társulat tartozása kamatbiztosítási előleg fejében 6.171,364 frt s ennek 4%-os kamata 241,260 frt.

A tiszai vasut igazg. tanácsa közelebbi ülésében elhatározta, hogy technikai bizottságot küld Franciaországba, mely az ottani pályaudvarokon és állomásokon szokásos jeladókat tanulmányozza, minthogy a vezérigazgató nézete szerint a nálunk használt jelzések nem felelnek meg kellően a közbiztonságnak s másrészt rendkívül nagy felelősséggel terhelik a vasuti személyzetet. Az illető bizottság Ronsberger forg. igazgató és Persek s Komarniczky főmérnökök személyében már f. hó 20-án elutazott.

A Szechenyi-hegyi és városmajori vasuti távirda-állomások a budapesti főgaskereki vasútvonalon magán-sürgönyök felvételére is felhatalmaztattak.

A báttaszék-dombóvár-zákányi (duna-drávai) vasut részvényeinek f. évi július 1-én esedékes szelvényei dbja 5 (öt) osztr. ért. forinttal ezüstben beváltatnak, s pedig Budapestén az „Angol-hungarián bank“-nál. Bécsben az „Angol-osztrák bank“-nál, Lipcsében az „Allgem. deutsche Credit-Anstalt“-nál, Frankfurt a/m az „Oesterr.-deutsche bank“-nál.

Felső-Kásmárk, jun. 23. (Abaujmegeye.) A mult csapásos év után, vidékünkön ismét újabb csapásról tehetek tudósítást, melyet lapjában felvenni, s közölni kérek, nehogy némely gazdák felületesen nézvéen meg termésüket csalódságban ringassák magukat.

Buza (ősz) középszerűnek lenne mondható, de miután 1/4-e üszög, tehát roz. Buza (tavasz) fele üszög. Rozs általában roz, átlag egy-két mag várható. Árpa és zab közepeserű. Szőlő kevés és silány.

Arad jun. 21. Időjárásunk meleg, közbe-közbe esővel. Uj buzából a hét folyamában elkelt 40,000 mázsa 6.84—5.75 kron; kukoricából 10,000 mázsa adatott el 4.75—65 kron. Kétszeres és árpa ára csökkent.

Török-Bécs jun. 21. Tegnap jó esőnk volt. A repeze már le van aratva s igen jó minőségű szolgáltatót, mennyiségre azonban némi kívánni valót hagyott hátra; ára 4.50 kr mértődenként. — A vetések állása általában elég kielégítő.

Siófok jun. 23. Az éjjel nagy esőnk volt s a vele jött zivatar földre terítette vetéseinket, mi az okozott károkat mellett az aratást is késlelteti.

Szered a Vág mellett jun. 23. A tegnapi felhőszakadás gyümölcsnek úgy, mint kalászos veteményeknek sokat ártott.

N.-Sz. Miklós jun. 22. Az utóbbi esővel váltakozó meleg időjárás általában jótékonyan hatott a vetésekre. Tavaszik igen szép eredményvel kecsgetnek, az ősziek pedig jó közeparátást ígérnek.

Pozsony, jun. 23. buza 6.20—7.30 kr, rozs 5.40—60 kr, árpa 3.80—4.30 kr, zab 2.90—3.15 kr.

Nemzeti színház. Ma, pénteken, június 26-dikán: „Alfonz ur“ vigjáték 3 felv. — Holnap, szombat, 27-én: Hauck M. k. a. vendéjátékául „Mignon“ Regényes opera 3 felvonásban.

Istvánvárosi színház. Szombaton, jun. 27-dikén: „Budapest husz év múlva.“ Legújabb eredeti életkép kép-letekkel, 3 felv., egy elő- s utójátékkal.

Simonyi Ernő, Mocsáry Lajos, főmunkatársak: CSÁVOLSZKY LAJOS, felelős szerkesztő.

Az összes üzleti bevétel: 1870-ben

H I R D E T É S E K.

Lőrincz István
Lábelli gyárnok Budapest országot 19. sz. a.
ajánlja forró, női- és gyermek labelli gyártásmá-
nyait, melyekkel az 1872. é. kecskeméti orsz. kiállításon
bronz-, az alig mult bécsi világiállításon pedig érdem-
érmét nyert.

Uj vendéglő.
A „Komlókert“
vendéglőt átvettém és belső mint udvar-helyiségeit dísz-
sen felszereltem.

Óra-raktár
Egész alkattal van szerencsém értesíteni a t.
közönséget, hogy itt helyben a Deák Ferencz utca
4. számú házában f. évi június hó 1-je óta

Térfi Antal,
97 (10—10)
Budapest, Deák utca 4. sz. alatt.